

Четвъртък, 24 март 2011 г.

1. Изказва пред Европейския съвет положително становище по препоръката на Съвета за назначаването на Peter Praet за член на Изпълнителния съвет на Европейската централна банка;
2. Възлага на своя председател да предаде настоящото решение на Европейския съвет и на Съвета.

Единна процедура за подаване на заявление за разрешение за пребиваване и работа *I**

P7_TA(2011)0115

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 24 март 2011 г. относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета относно единна процедура за кандидатстване на граждани на трети страни за единно разрешително за пребиваване и работа на територията на държава-членка и относно общ набор от права на работници от трети страни, които законно пребивават в държава-членка (COM(2007)0638 – C6-0470/2007 – 2007/0229(COD))

(2012/C 247 E/15)

(Обикновена законодателна процедура: първо четене)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и Съвета (COM(2007)0638),
- като взе предвид член 63, параграф 3, буква а) и член 67 от Договора за ЕО, съгласно които Съветът се е консултирал с него (C6-0470/2007),
- като взе предвид своята позиция от 20 ноември 2008 г. ⁽¹⁾,
- като взе предвид съобщението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета, озаглавено „Последствия от влизането в сила на Договора от Лисабон за междуинституционалните механизми за вземане на решения, които са в ход“ (COM(2009)0665),
- като взе предвид член 294, параграф 3 и член 79, параграф 2, букви а) и б) от Договора за функционирането на ЕС,
- като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 9 юли 2008 г. ⁽²⁾,
- като взе предвид становището на Комитета на регионите от 18 юни 2008 г. ⁽³⁾,
- като взе предвид членове 55 и 56, параграф 3 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи и становището на Комисията по заетост и социални въпроси (A7-0265/2010),

1. Приема изложената по-долу позиция на първо четене;
2. Изисква от Комисията да се отнесе до него отново, в случай че възнамерява да внесе съществени промени в своето предложение или да го замени с друг текст;
3. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета, Комисията и националните парламенти.

⁽¹⁾ ОВ С 16 Е, 22.1.2010 г., стр. 240.

⁽²⁾ ОВ С 27, 3.2.2009 г., стр. 114.

⁽³⁾ ОВ С 257, 9.10.2008 г., стр. 20.

Четвъртък, 24 март 2011 г.

P7_TC1-COD(2007)0229

Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 24 март 2011 г. с оглед приемането на Директива 2011/.../ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно единна процедура за кандидатстване на граждани на трети държави за единно разрешение за пребиваване и за работа на територията на държава-членка и относно общ набор от права на работниците от трети държави, законно пребиваващи в държава-членка

[изменение 122 освен ако не е посочено друго]

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 79, параграф 2, букви а) и б) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

■

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид че:

- (1) За постепенното изграждане на пространство на свобода, сигурност и правосъдие Договорът за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) предвижда приемането на мерки в области като предоставяне на убежище, имиграция и защита на правата на граждани на трети държави.
- (2) На своето специално заседание в Тампере на 15 и 16 октомври 1999 г. Европейският съвет призна необходимостта от хармонизиране на националното право, регламентираше условията за прием и пребиваване на граждани на трети държави. В този контекст Европейският съвет заяви по-конкретно, че Съюзът следва да гарантира справедливо третиране на гражданите на трети държави, пребиваващи законно на територията на държава-членка, и да води по-активна интеграционна политика, за да им даде права и да им възложи задължения, съпоставими с тези на гражданите на Съюза. Европейският съвет съответно приканва Съвета да приеме бързо правните инструменти въз основа на предложения от Комисията. Необходимостта дефинираните в Тампере цели да се постигнат бе потвърдена в *Стокхолмската програма, приета от Европейския съвет на 10 и 11 декември 2009 г.* ⁽⁴⁾.
- (3) ■ Разпоредбите за единна процедура за кандидатстване, водеща до документ, съчетаващ разрешение за пребиваване и работа, в рамките на един административен акт, биха допринесли за опростяването и хармонизирането на ■ правилата, прилагани в момента в държавите-членки. Подобно процедурно опростяване беше въведено вече в *няколко* държави-членки и доведе до по-ефективна процедура както за мигрантите, така и за техните работодатели и позволи по-лесно да се контролира законосъобразността на пребиваването и трудовата заетост на мигрантите.
- (4) За да позволят първоначално влизане на територията им, държавите-членки следва да са в състояние своевременно да издават единно разрешение или виза, в случай че такова разрешение се издава само на тяхна територия.
- (5) Следва да се предвидят набор от правила, уреждащи процедурата за обработване на молбите за единно разрешение. Процедурите следва да са ефективни и изпълними, като се вземе предвид нормалното натоварване на администрациите на държавите-членки, а също така прозрачни и безпристрастни, за да гарантират адекватна правна сигурност на заинтересованите лица.

⁽¹⁾ ОВ С 27, 3.2.2009 г., стр. 114.

⁽²⁾ ОВ С 257, 9.10.2008 г., стр. 20.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 24 март 2011 г.

⁽⁴⁾ ОВ С 115, 4.5.2010 г., стр. 1.

Четвъртък, 24 март 2011 г.

- (6) Условията и критериите за отхвърляне на заявление за единно разрешение **следва да бъдат обективни и** изложени в националното право, включително задължението да се спазва принципът на преференции на Съюза, така както е постановен по-конкретно в съответните разпоредби на Актовете за присъединяване от 16 април 2003 г. и 25 април 2005 г. **Всяко решение за отхвърляне следва да бъде надлежно мотивирано.**
- (7) Единното разрешение следва да се издава в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети държави ⁽¹⁾, като така се позволява на държавите-членки да вписват **допълнителна** информация, и най-вече дали на лицето е разрешено да работи или не. За по-доброто контролиране на миграцията, във всички издадени разрешения за пребиваване, а не само в единното разрешение, държавите-членки следва да поместят информация за разрешението за работа, независимо от типа разрешение или документ за пребиваване, въз основа на които гражданинът на трета държава е бил приет на територията на държава-членка и му е бил даден достъп до пазара на труда в тази държава-членка **■**.
- (8) **Задължението на държавите-членки да определят дали заявлението за единно разрешение се подава от гражданина на трета държава или от неговия работодател не следва да засяга каквито и да е договорености, изискващи двете страни да участват в процедурата. Държавите-членки следва да решават дали заявлението за единно разрешение трябва да бъде подадено в приемащата държава-членка или от трета държава. В случаите, когато гражданин на трета държава няма право да подава заявление от трета държава, държавите-членки следва да гарантират, че заявлението може да бъде подадено от работодателя в приемащата държава-членка.**
- (9) **Разпоредбите на настоящата директива относно разрешенията за пребиваване за цел, различна от работа, следва да се прилагат единствено за формата на тези разрешения и не следва да засягат националните правила или правилата на Съюза относно процедурите за приемане и за издаване на такива разрешения.**
- (10) **Разпоредбите на настоящата директива относно единната процедура за кандидатстване и единното разрешение не следва да се прилагат за унифицирани визи и за визи за дългосрочно пребиваване.**
- (11) **Срокът за приемане на решение относно заявлението не следва да включва времето, необходимо за признаване на професионални квалификации, нито времето, необходимо за издаване на виза. Настоящата директива следва да не засяга националните процедури за признаване на дипломи.**
- (12) **Определянето на компетентния орган съгласно настоящата директива не следва да засяга ролята и отговорностите на други органи и, където е приложимо, на социалните партньори, във връзка с разглеждането на заявлението и с решението по него.**
- (13) **Разпоредбите на настоящата директива не засягат компетентността на държавите-членки да решават относно приемането, включително броя граждани на трети държави, които да се приемат с цел работа.**
- (14) На граждани на трети държави, които притежават валиден документ за пътуване и единно разрешение, издадено от държава-членка, прилагаща изцяло достиженията на правото от Шенген, следва да бъде разрешено да влизат и да се движат свободно на територията на държавите-членки, прилагащи изцяло достиженията на правото от Шенген, за период не по-дълъг от три месеца, в съответствие с Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) ⁽²⁾ и член 21 от Достиженията на правото от Шенген - Конвенция за прилагане на споразумението от Шенген от 14 юни 1985 г. между правителствата на държавите от Икономическия съюз Бенелюкс, Федерална република Германия и Френската република за постепено премахване на контрола по техните общи граници (Конвенция за прилагане на Шенгенското споразумение) ⁽³⁾.

⁽¹⁾ ОВ L 157, 15.6.2002 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 105, 13.4.2006 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 239, 22.9.2000 г., стр. 19.

Четвъртък, 24 март 2011 г.

- (15) При липса на право на **Съюза** правата на гражданите на трети държави варират в зависимост от държавата-членка, в която работят, и от тяхното гражданство. ▮ За да **продължи** развитието на съгласувана имиграционна политика, **да се намали** разминаването между правата на гражданите на **Съюза** и тези на гражданите на трети държави, които работят законно в държава-членка, и да се допълнят достиженията на действащото право на Съюза в сферата на имиграцията, следва да се предвиди набор от права, и по-специално да се посочат областите на политиката, където на работници от трети държави, които законно са приети в държава-членка, но все още нямат статут на дългосрочно пребиваващи, се гарантира третиране, равно с това на собствените граждани. Подобни разпоредби имат за цел създаването на **минимални** еднакви условия в Съюза и признаването на приноса към европейската икономика чрез работа и плащане на данъци на законно работещите в държава-членка граждани на трети държави, както и използването им като предпазна мярка за намаляване на нелоялната конкуренция между собствените граждани и гражданите на трети държави, възникваща от евентуалното експлоатиране на чуждите граждани. **Определението за „работник от трета държава“ в настоящата директива означава, без да се засяга тълкуването на понятието за трудово правоотношение в други нормативни актове на Съюза, всеки гражданин на трета държава, който е бил приет в държава-членка, пребивава законно и на когото е разрешено да работи съгласно националното право или практика.** [изменение 123]
- (16) Всички граждани на трети държави, които законно пребивават и работят в държава-членка, независимо от първоначалната причина или основание за приема, следва да разполагат поне с един общ набор от права, предоставени под формата на третиране, равно с това на гражданите на съответната приемаща държава-членка. Правото на равно третиране в посочените в настоящата директива области следва да се гарантира не само на тези граждани на трети държави, които имат разрешение за работа в държава-членка, но и на онези, които са приети по други причини и са получили достъп до пазара на труда в тази държава-членка в съответствие с националното право или правото на Съюза, включително лицата, които са приети в съответствие с Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 г. относно правото на събиране на семейството⁽¹⁾, Директива 2004/114/ЕО на Съвета от 13 декември 2004 г. относно условията за прием на граждани на трети страни с цел образование, ученически обмен, безвъзмездно обучение или доброволческа дейност⁽²⁾ или Директива 2005/71/ЕО на Съвета от 12 октомври 2005 г. относно специфична процедура за прием на граждани от трети страни за целите на провеждане на научноизследователска дейност⁽³⁾.
- (17) Граждани на трети държави, които пребивават дългосрочно в съответствие с Директива 2003/109/ЕО на Съвета⁽⁴⁾, не са обхванати от настоящата директива, защото имат по-привилегирован статут и се ползват от специално разрешение за пребиваване, а именно „дългосрочно пребиваващ в ЕС“.
- (18) **Командированите** граждани на трети държави **не са** обхванати от **настоящата директива**. **Това не следва да засяга правото на граждани на трети държави, които пребивават законно и законно работят в държава-членка и са командировани в друга държава-членка, да продължат да се ползват от същото отношение като гражданите на държавата-членка по произход за времетраенето на командироването ил по отношение на реда и условията на заетост, които не се засягат от прилагането на** Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 г. относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги⁽⁵⁾ ▮. [изменения 122 и 124]
- (19) Граждани на трети държави, приети за сезонна работа на територията на държава-членка ▮, не са обхванати от настоящата директива предвид временния им статут.
- (20) Правото на равно третиране в определени области на политиката е свързано единствено и само с правото на законно пребиваване и с достъпа до пазара на труда в държава-членка, дадено на граждани на трети държави с единното разрешение, което обхваща едновременно разрешението за пребиваване и за работа, и с разрешенията за пребиваване, издадени на други основания, съдържащи информацията за разрешението за работа.

⁽¹⁾ ОВ L 251, 3.10.2003 г., стр. 12.

⁽²⁾ ОВ L 375, 23.12.2004 г., стр. 12

⁽³⁾ ОВ L 289, 3.11.2005 г., стр. 15

⁽⁴⁾ ОВ L 16, 23.1.2004 г., стр. 44.

⁽⁵⁾ ОВ L 18, 21.1.1997 г., стр. 1.

Четвъртък, 24 март 2011 г.

- (21) *Условия на труд в настоящата директива следва да се разбира, че обхващат най-малко заплащане и уволнение, здраве и безопасност на работното място, работно време и отпуск, като се отчитат действащите колективни трудови договори.* [изменения 122 и 125]
- (22) Придобитите от гражданин на трета държава професионални квалификации в друга държава-членка следва да се признават по същия начин както тези на граждани на Съюза, а квалификации, придобити в трета държава, следва да се вземат предвид в съответствие с разпоредбите на Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно признаването на професионални квалификации ⁽¹⁾. *Правото на гражданите на трети държави на равно третиране по отношение на признаването на дипломи, свидетелства и други професионални квалификации в съответствие с приложените национални процедури, не засяга компетентността на държавите-членки да приемат тези работници от трети държави до трудовите си пазари.* [изменения 122 и 126]
- (23) *Работниците от трети държави следва да бъдат третирани равноправно по отношение на социалната сигурност. Клоновете на социалната сигурност са посочени в Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за координация на системите за социално осигуряване.* ⁽²⁾ Разпоредбите в настоящата директива за равноправно третиране по отношение на социалната сигурност се прилагат и към **работниците**, идващи в държава-членка направо от трета държава. И все пак настоящата директива не следва да предоставя **на работниците от трети държави** повече права от вече предвидените в **действащото** право на Съюза в сферата на социалната сигурност за граждани на трети държави, които са в трансгранична ситуация между държави-членки. *Освен това настоящата директива не следва да предоставя права във връзка със ситуации, които попадат извън обхвата на действие на правото на Съюза, например по отношение на членове на семейството, пребиваващи в трета държава. Настоящата директива предоставя права само по отношение на тези членове на семейството, които се присъединяват към работника от трета държава, за да пребивават в държава-членка на основание събиране на семейството или на членове на семейството, които вече законно пребивават в държава-членка.* [изменения 122 и 127]
- (24) *Правото на Съюза не ограничава компетентността на държавите-членки да организират системите си за социална сигурност. При отсъствие на хармонизация на равнището на Съюза, от правото на всяка държава-членка зависи установяването на условията, съгласно които се отпускат обезщетения за социална сигурност, както и размера на тези обезщетения и периода на тяхното отпускане. При все това при упражняването на тази компетентност държавите-членки следва да спазват правото на Съюза.* [изменения 122 и 128]
- (25) *Държавите-членки следва да осигурят най-малко равно третиране на гражданите на трети държави, които са трудово заети или които след период на заетост са регистрирани като безработни. Всяко ограничение на равното третиране в областта на социалната сигурност по смисъла на настоящата директива следва да не накърнява правата, предоставени при прилагане на Регламент (ЕС) № 1231/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за разширяване обхвата на Регламент (ЕО) № 883/2004 и на Регламент (ЕО) № 987/2009 по отношение на гражданите на трети държави, които все още не са обхванати от тези разпоредби единствено на основание тяхното гражданство* ⁽³⁾. [изменение 130]
- (26) *Равното третиране на работниците от трети държави не обхваща мерките в областта на професионалното обучение, които са финансирани съгласно схемите за социално подпомагане.* [изменения 122 и 129]
- (27) Доколкото целите на **настоящата директива**, а именно установяването на единна процедура за кандидатстване за издаване на единно разрешение на граждани на трети държави за работа в държава-членка и гарантирането на права на законно пребиваващите на територията на държава-членка работници от трети държави, не могат да постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и следователно, с оглед на обхвата и последиците от предлаганото действие, могат да бъдат по-добре постигнати **на равнището на Съюза**, **Съюзът** може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за **Европейския съюз**. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директивата не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

⁽¹⁾ ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 22.

⁽²⁾ ОВ L 166, 30.4.2004 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 344, 29.12.2010 г., стр. 1.

Четвъртък, 24 март 2011 г.

- (28) Настоящата директива защита основните права и съблюдава принципите, признати от Хартата на основните права на Европейския съюз **в съответствие с член 6 от Договора за Европейския съюз.**
- (29) **Настоящата директива следва да се прилага, без да се засягат по-благоприятни разпоредби, съдържани се в правото на Съюза и в международни инструменти.**
- (30) Държавите-членки следва да приведат в действие разпоредбите на настоящата директива, без да допускат дискриминация въз основа на пол, раса, цвят на кожата, етнически или социален произход, генетични характеристики, език, религия или убеждения, политически или други възгледи, принадлежност към национално малцинство, материално състояние, рождение, увреждане, възраст или сексуална ориентация, в съответствие, по-специално с Директива 2000/43/ЕО на Съвета от 29 юни 2000 г. относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход ⁽¹⁾ и Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 г. за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите ⁽²⁾.
- (31) В съответствие с членове 1 и 2 от **Протокол (№ 21)** относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и към ДФЕС, и без да се засяга член 4 от **посочени**я протокол, **тези** държави-членки **не участват** в приемането на настоящата директива, и не са обвързани от нея, нито от нейното прилагане.
- (32) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол (№ 22) относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към ДФЕС, Дания **не участва** в приемането на настоящата директива, и не е обвързана от нея, нито от нейното прилагане.

ПРИЕМА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА

Глава I

Общи разпоредби

Член 1

Предмет

Настоящата директива установява:

- а) единна процедура за кандидатстване на граждани на трети държави за издаване на единно разрешение **за пребиваване** с цел работа на територията на държава-членка, за да се опростят **процедурите** за тяхното приемане и да се облекчи контролът на статута им; както и
- б) общ набор от права на работници от трети държави, които законно пребивават в държава-членка, **независимо от целта, за която са приети на територията на тази държава-членка, въз основа на равноправно третиране с гражданите на тази държава-членка.**

Настоящата директива не засяга компетентността на държавите-членки по отношение на допускането на граждани на трети държави до техните трудови пазари.

Член 2

Определения

За целите на настоящата директива:

- а) „гражданин на трета държава“ означава всяко лице, което не е гражданин на Съюза по смисъла на член **20, параграф 1** от ДФЕС;

⁽¹⁾ ОВ L 180, 19.7.2000 г., стр. 22.

⁽²⁾ ОВ L 303, 2.12.2000 г., стр.16.

Четвъртък, 24 март 2011 г.

- б) „работник от трета държава“ означава всеки гражданин на трета държава, който е приет на територията на държава-членка, **пребивава законно в тази държава-членка** и има разрешение за работа **в същата държава-членка в съответствие с националното право или практика**; [Изменение 131]
- в) „единно разрешение“ означава **разрешение за пребиваване**, издадено от органите на държава-членка, с което на гражданин на трета държава се позволява да пребивава **законно на нейна територия с цел работа**;
- г) „единна процедура за кандидатстване“ означава всяка процедура, която, въз основа на **единно** заявление, **подадено от гражданин на трета държава или от неговия работодател** за разрешение за пребиваване и за работа на територията на държава-членка, води до произнасяне на решение по **заявлението за единно разрешение**.

Член 3

Приложно поле

1. Настоящата директива се прилага за:
 - а) граждани на трети държави, които искат да пребивават на територията на държава-членка **с цел работа**;
 - б) **граждани** на трети държави, **които са приети в държава-членка за цел, различна от работа, съгласно националното право или правото на Съюза, които имат разрешение за работа и на които е издадено разрешение за пребиваване в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002; и**
 - в) **граждани на трети държави, които са приети в държава-членка с цел работа съгласно националното право или правото на Съюза.**
2. Настоящата директива не се прилага за граждани на трети държави:
 - а) които са членове на семейството на граждани на Съюза, които са упражнили или упражняват своето право на свободно движение на територията на **Съюза в съответствие с Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите-членки** ⁽¹⁾;
 - б) **които, съвместно с членовете на техните семейства и независимо от националността им, се ползват от права на свободно движение, равностойни на правата на гражданите на Съюза съгласно споразумения или между Съюза и неговите държави-членки, или между Съюза и трети държави;**
 - в) **които са командировани;**
 - г) **които са подали заявление за приемане или са били приети на територията на държава-членка с цел работа като вътрешнофирмено прехвърлени служители;**
 - д) които са **подали молба или са били приети** на територията на държава-членка като сезонни работници или работещи по програми **au pair**;
 - е) **които имат разрешение за пребиваване в държава-членка на основание на временна закрила или са поискали разрешение за пребиваване там на същото основание и очакват решение относно своя статут;**
 - ж) **които се ползват от международна закрила съгласно Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лица без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила** ⁽²⁾ или са подали молба за международна закрила съгласно посочената директива, по която още не е взето окончателно решение;

⁽¹⁾ ОВ L 158, 30.4.2004 г., стр. 77.

⁽²⁾ ОВ L 304, 30.9.2004 г., стр. 12.

Четвъртък, 24 март 2011 г.

з) които се ползват от закрила съгласно националното право, международните задължения или практиката на държавата-членка или са подали молба за закрила съгласно националното право, международните задължения или практиката на държавата-членка, и по която все още не е взето окончателно решение;

I

и) които са придобили статут на дългосрочно пребиваващи в съответствие с Директива 2003/109/ЕО;

й) чието **извеждане** е спряно по фактически или правни основания;

к) които са кандидатствали за приемане или са били приети на територията на държава-членка като самостоятелно заети работници;

л) които са кандидатствали за приемане или са били приети като морски лица за заетост или работа в каквото и да е качество на борда на кораб, регистриран във, или плаващ под знамето на държава-членка.

3. Държавите-членки могат да решат, че глава II от настоящата директива не се прилага за граждани на трети държави, които са получили разрешение за работа на територията на държава-членка за период, който не надвишава шест месеца или са приети в тази държава-членка с цел обучение.

4. Глава II на настоящата директива не се прилага по отношение на граждани на трети държави, на които е разрешено да работят въз основа на виза.

Глава II

Единна процедура за кандидатстване и единно разрешение

Член 4

Единна процедура за кандидатстване

1. Заявление за **единно разрешение** се подава в рамките на единна процедура за кандидатстване. Държавите-членки определят дали заявленията за издаване на единно разрешение трябва да бъдат подадени от гражданина на трета държава или от неговия работодател. Държавите-членки могат също да решат да позволят подаване на заявление от който и да е от двамата. Ако заявлението се внася от гражданин на трета държава, държавите-членки допускат заявлението да бъде подадено от трета държава или, ако това е предвидено от националното право, на територията на държавата-членка, в която той вече е законно приет.

2. Държавите-членки разглеждат заявлението и приемат решение за издаването, изменението или подновяването на единното разрешение, когато кандидатът отговаря на изискванията, предвидени в националното право **или правото на Съюза**. Решението за издаване, изменение или подновяване на единното разрешение представлява **единен административен акт, считаващ разрешение за** пребиваване и разрешение за работа I.

3. Единната процедура за кандидатстване не засяга процедурата за издаване на виза, която може да се изисква за първо влизане.

4. Когато предвидените условия са изпълнени, държавите-членки издават единно разрешение на гражданите на трети държави, които кандидатстват за прием, и на гражданите на трети държави, които вече са били приети и които кандидатстват за подновяване или изменение на разрешението им за пребиваване след влизането в сила на националните разпоредби за прилагане.

Член 5

Компетентен орган

1. Държавите-членки определят органа, компетентен да приема заявленията и да издава единното разрешение.

Четвъртък, 24 март 2011 г.

2. **Компетентният** орган обработва молбите и приема решения във връзка с тях по възможно най-бързия начин и във всеки случай не по-късно от три месеца след датата, на която е внесено заявлението.

Посоченият в първа алинея срок може да бъде удължен при изключителни обстоятелства, свързани със сложността при разглеждането на заявлението.

Последиците от липсата на решение в рамките на срока, предвиден в настоящия член, се уреждат от националното право на съответната държава-членка.

3. **Компетентният** орган уведомява кандидата за решението си писмено в съответствие с процедурата за уведомяване, предвидена в съответното **национално право**.

4. Ако информацията **или документите**, предоставени във връзка със заявлението, **са непълни според определените в националното право критерии**, компетентният орган уведомява кандидата **писмено** за изискваната допълнителна информация **или документи и може да постави разумен срок за предоставянето и**. Срокът, предвиден в параграф 2, спира да тече, докато органът получи изискваната допълнителна информация. **Ако допълнителната информация или документи не са представени в рамките на срока, заявлението може да бъде отхвърлено.**

Член 6

Единно разрешение

1. Държавите-членки издават единно разрешение, като използват единния формат, предвиден в Регламент (ЕО) № 1030/2002, и вписват информацията, свързана с разрешението за работа в съответствие с буква а), подточка 7.5—9 от приложението към същия регламент.

2. **При издаване на единно разрешение държавите-членки** не издават допълнителни разрешения **■** като доказателство за предоставения достъп до пазара на труда.

Член 7

Разрешения за пребиваване, издадени за цели, различни от работа

При издаване на разрешения за пребиваване в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002 държавите-членки:

- а) посочват информацията, свързана с разрешението за работа, независимо от типа на разрешението; и
- б) не издават никакви допълнителни разрешения **■** които доказват **разрешението за** достъп до пазара на труда.

Член 8

Правна защита

1. Мотивите за решение, с което се отхвърля заявление **за единно разрешение** или се отказва изменение или подновяване на единно разрешение или се отнема единно разрешение, се излагат в писменото съобщение за решението въз основа на критерии, **предвидени** от националното право **или от правото на Съюза**.

2. Всяко решение, с което се отхвърля заявление за единно разрешение или се отказва изменение или подновяване на единно разрешение или се отнема единно разрешение, може да бъде обжалвано в съответната държава-членка **съгласно националното право**. В писменото съобщение се посочват **съдът или административният орган, пред който се подава жалбата**, и срокът за **обжалването**.

Четвъртък, 24 март 2011 г.

3. Заявлението може да бъде сietено за недопустимо по съображения, свързани с броя на гражданите на трети държави, пристигащи с цел работа, и да не бъде разглеждана на това основание.

Член 9

Достъп до информация

Държавите-членки предоставят при поискване на гражданина на трета държава и на бъдещите работодатели подходяща информация относно документите, изискващи се за подаване на пълна на заявлението.

Член 10

Такси

Държавите-членки могат да изискват от молителите да заплатят такси. При нужда държавите-членки събират такса за обработване на молбите в съответствие с настоящата директива. Размерът на тази такса е пропорционален и може да определен съобразно разходите за действително предоставените услуги за обработването на молбите и издаването на разрешения.

Член 11

Права въз основа на единното разрешение

Когато единното разрешение е издадено в съответствие с националното право, то дава за срока на своята валидност на притежателя най-малко следните права:

- а) да влиза и да пребивава на територията на държавата-членка, издала единното разрешение, при условие че изпълнява всички изисквания за прием в съответствие с националното право;
- б) право на свободен достъп до цялата територия на държавата-членка, издала единното разрешение, с ограниченията, предвидени в националното право;
- в) да упражнява конкретната професионална дейност, разрешена с единното разрешение, в съответствие с националното право;
- г) да бъде информиран за правата си, които му предоставя единното разрешение, въз основа на настоящата директива и/или на националното право.

Глава III

Право на равноправно третиране

Член 12

Права

1. Работници от трети държави по стисъла на член 3, параграф 1, букви б) и в) се ползват от право на равноправно третиране с гражданите на държавата-членка, в която пребивават, по отношение на:

- а) условия на труда, включително заплащане и уволнение, както и здраве и безопасност на работното място;
- б) свобода на сдружаване, принадлежност и членство в организация, представляваща работници или работодатели или каквато и да е друга организация, чиито членове упражняват определена професионална дейност, включително във връзка с обезщетенията, предоставяни от подобни организации, без да се засягат националните разпоредби относно обществения ред и сигурност;

Четвъртък, 24 март 2011 г.

- в) образование и професионално обучение;
- г) признаване на дипломи, свидетелства и други професионални квалификации в съответствие с приложимите национални процедури;
- д) клоновете на социалната сигурност, посочени в **Регламент (ЕО) № 883/2004 [изменения 122 и 132]**

■

- е) данъчни облекчения, **при условие че за данъчни цели се счита, че работникът пребивава в съответната държава-членка [изменения 122 и 133];**
- ж) достъп до стоки и услуги и доставянето на стоки и услуги, предоставени за обществено ползване, включително процедури за жилищно настаняване, и помощ, **както и услугите за предоставяне на съвет, предлагани от службите по заетостта, както предвижда националното право, без да се засяга свободата на договаряне в съответствие с националното право и правото на Съюза [изменение 134]**

2. Държавите-членки могат да ограничат равното третиране с техните граждани:

а) **съгласно параграф 1, буква в), като:**

- **ограничават прилагането му до работници от трети държави, които упражняват или са упражнявали трудова дейност [изменение 135];**
- **изключат работниците от трети държави, които са приети в съответствие с Директива 2004/114/ЕО;**
- **изключат стипендиите и заелите за обучение и издръжка или други стипендии и заели;**
- **установят специални предпоставки, включително владее на език и заплащането на такси за обучение, в съответствие с националното право, по отношение на достъпа до висше образование, образование след завършено средно образование и професионално обучение, което не е пряко свързано с конкретната трудова дейност;**

■ [изменения 122 и 136]

б) ограничават правата, предоставени по параграф 1, буква д), за работници от трети държави, **но не ограничават тези права за работници от трети държави, които са трудово заети или са били трудово заети за минимален период от шест месеца и които са регистрирани като безработни.**

Освен това държавите-членки могат да решат, че параграф 1, буква д) във връзка със семейните обезщетения не се прилага по отношение на граждани на трети държави, получили разрешение за работа в държава-членка за период до шест месеца, по отношение на граждани на трети държави, приети с цел обучение, и по отношение на граждани на трети държави, на които се разрешава да работят на основание на виза;

■ [изменения 122 и 137]

в) **по отношение на данъчните облекчения, като ограничават прилагането на параграф 1, буква е) до случаи, при които регистрираното или обичайното местопребиваване на членовете на семейството на работник от трета държава, за които този работник подава молба за социални помощи, е в съответната държава-членка. [изменения 122 и 140]**

Четвъртък, 24 март 2011 г.

г) **■** по параграф 1, буква ж, като):

- ограничават прилагането му до работниците от трети държави, които са трудово заети;
- ограничават достъпа до жилищно настаняване;

3. Установеното в параграф 1 право на равно третиране не засяга правото на държавата-членка да отнеме или да откаже да поднови разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с настоящата директива, разрешение за пребиваване, издадено за цели, различни от работа, или друго разрешение за работа в държава-членка.

4. Работниците от трети държави, които се придвижват в трета държава, или преживелите лица на такива работници, които пребивават в трета държава, тъй като техните права произтичат от тези на работника, получават законоустановени пенсии във връзка със старост, инвалидност и смърт, които се основават на предишната заетост на работника, и се придобиват в съответствие със правото, установено в член 3 от Регламент (ЕО) № 883/2004 при същите условия и в същия размер като гражданите на съответните държави-членки, когато те се прелестват в трета държава. [изменение 141]

Член 13

По-благоприятни разпоредби

1. Настоящата директива се прилага, без да се засягат по-благоприятните разпоредби на:
 - а) правото на Съюза, включително на двустранни и многостранни споразумения между Съюза или Съюза и държавите-членки, от една страна, и една или повече трети държави, от друга страна.
 - б) двустранни или многостранни споразумения между една или повече държави-членки и една или повече трети държави.
2. Настоящата директива се прилага, без да се засяга правото на държавите-членки да приемат или да запазват по-благоприятни разпоредби за лицата, за които тя се прилага.

Глава IV

Заклучителни разпоредби

Член 14

Информация за обществеността

Всяка държава-членка **предоставя редовно на обществеността** актуализирана информация относно условията за прием и пребиваване на територията ѝ на граждани на трети държави **с цел работа**.

Член 15

Докладване

1. Периодично, а за първи път до ... (*) Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за прилагането на директивата в държавите-членки и, **ако счита за** необходимо, предлага изменения.

(*) ОВ: моля въведете дата 3 години след датата, определена в член 16.

Четвъртък, 24 март 2011 г.

2. Всяка година, а за първи път не по-късно от **1 юли ...** (*) държавите-членки изпращат до Комисията статистическа информация за броя на гражданите на трети държави, на които е било издадено единно разрешение през предходната календарна година, **в съответствие с Регламент (ЕО) № 862/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно статистиката на Общността за миграцията и международната закрила** ⁽¹⁾.

Член 16

Транспониране

1. Държавите-членки въвеждат в сила законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, до ... (**). Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби и прилагат таблица на съответствието между разпоредбите и настоящата директива.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или те се придружават от такова позоваване при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 17

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след датата на нейното публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 18

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки в съответствие с Договорите.

Съставено в

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател

(*) Една година след крайния срок за транспониране на настоящата директива.

(1) **ОВ L 199, 31.7.2007 г., стр. 23.**

(**) ОВ: моля въведете дата ...